

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-445/2024-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja PERT d.o.o. Ilok, Hercegovačkih brigada 27, Podružnica Rijeka, Tina Ujevića 11/a, Rijeka, OIB: 42255248046, kojeg zastupa punomoćnica Jovanka Barić, odvjetnica u Rijeci, Korzo 8 protiv tuženika RIJEČKA RAZVOJNA AGENCIJA PORIN d.o.o. Rijeka, Milutina Barača 62, OIB: 29183761133, kojeg zastupa punomoćnica Petra Legović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Vuksanović i partneri d.o.o. Rijeka, Šime Ljubića 10, radi povrata uplaćenih sredstava u iznosu od 8.693,34 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 20. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku RIJEČKA RAZVOJNA AGENCIJA PORIN d.o.o. Rijeka, Milutina Barača 62, OIB: 29183761133 tužitelju PERT d.o.o. Ilok, Hercegovačkih brigada 27, Podružnica Rijeka, Tina Ujevića 11/a, Rijeka, OIB: 42255248046 zbog neispunjenja ugovorne obveze vratiti uplaćeni iznos od 8.693,34 EUR s PDV-om sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 31. prosinca 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju na ime prouzročenog parničnog troška iznos od 1.232,65 EUR u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 350,00 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 17. kolovoza 2024. podnio tužbu pred ovim sudom radi povrata uplaćenih sredstava u iznosu od 8.693,34 EUR. Navodi da tužitelj obavlja djelatnost

prodaje i distribucije prehrambenih i neprehrambenih proizvoda te njima snabdijeva svoje korisnike vlastitim dostavnim vozilima, kao i da ima više od 60 zaposlenika. Tužitelj je odlučio provesti sistematizaciju radnih mjesta koja bi sadržavala organizacijsku shemu, opis radnog mjesta, uvjete (stručna sprema, stupanj obrazovanja, dodatna izobrazba itd.) te vrednovanje radnog mjesta te je zatražio ponudu od tuženika i na zahtjev tuženika dostavio sve podatke potrebne za izradu predmetne sistematizacije te ga upoznao s cjelokupnom dosadašnjom organizacijom poslovanja. Dana 3. rujna 2021. tuženik je tužitelju dostavio Ponudu broj 73/2021/DZ za koju izradu je potraživao iznos od 8.693,34 EUR s PDV-om (65.500,00 kuna). Valjanost ponude bila je 60 dana, a plaćanje na način da se 30% ukupne cijene uplati avansno nakon prihvata ponude.

1.1. Tužitelj je postupio po ponudi tuženika te mu je 15. listopada 2021. uplatio prvu ratu u iznosu od 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kuna). Time je tužitelj prihvatio ponudu tuženika, čime je došlo do sklapanja ugovora sukladno čl. 252. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj je preostali iznos dugovanja podmirio tuženiku sljedećom dinamikom: 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kn) dana 15. studenog 2021.; 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kn) dana 22. prosinca 2021.; 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kn) dana 6. svibnja 2022.; 2.057,20 EUR (tj. 15.500,00 kn) dana 30. prosinca 2022. Stoga je tužitelj tuženiku u cijelosti ispunio svoju ugovornu obvezu.

1.2. Tuženik do dana podnošenja ove tužbe nije ispunio svoju ugovorom preuzetu obvezu, odnosno nije dostavio tužitelju pisani akt o sistematizaciji radnih mjesta u nikakvom razumnom roku kako se to sukladno ponudi i usmenom dogovoru s tužiteljem obvezao učiniti, iako ga je tužitelj učestalo pozivao ukazujući mu da mu neispunjenjem obveze nanosi štetu. Tužitelju je zbog neispunjenja preuzete obveze od strane tuženika nastupila šteta iz kojih razloga je tužitelj e-mail-om od 22. travnja 2024. zatražio od tuženika povrat cjelokupno uplaćenog iznosa sa zakonskom zateznom kamatom. Kako tuženik nije ispunio ugovornu obvezu, niti je izvršio povrat sredstava, tužitelj je podnio ovu tužbu.

1.3. Tužitelj je bio prisiljen zbog neispunjenja preuzete obveze od strane tuženika angažirati treću osobu radi neophodno potrebne izrade sistematizacije radnih mjesta. Tužitelj je iz tog razloga zasnovao radni odnos s djelatnikom dr. sc. Draženom Kostelcem koji je izvršio navedeni posao odnosno sistematizaciju u roku od 30 dana odnosno 26. lipnja 2024. Stoga predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Točno je da je tužitelj od tuženika naručio uslugu savjetovanja i izrade sistematizacije radnih mjesta te da je tuženiku uplatio iznos od 65.000,00 kuna.

2.1. Iako je početni dogovor među strankama definiran pisanom ponudom tuženika od 3. rujna 2021. tijekom izvršenja ugovora tužitelj se više puta mijenjao svoje želje i mišljenje te svoje naloge, čemu se tuženik cijelo vrijeme prilagođavao. Tuženik je odmah započeo s izvršavanjem ugovora te bio ažuran. Budući da je tužiteljeva želja bila započeti od prezentacije početnog prijedloga strukture uprave, takav prijedlog pripremljen je te je prezentiran već na sastanku 28. rujna 2021. Prijedlog je proširen i na organizaciju ostalog rukovodnog kadra, i to već početkom mjeseca listopada 2021. Nakon toga, započelo se s pojedinačnim sastancima sa zaposlenicima tužitelja. Tuženik je intervjuirao sve zaposlenike tužitelja te je paralelno vodio razgovore i održavao sastanke sa zakonskim zastupnikom tužitelja i njegovom obitelji: Alenom Tadićem, Majom Tadić i Antonijem Tadićem, koje je, po želji tužitelja, trebalo rasporediti unutar njegove upravljačke strukture, a potom u skladu s njihovim kapacitetima i rukovodnoj orijentaciji sačiniti organizacijsku strukturu čitavog poduzeća na način da se definiraju radna mjesta za sve

zaposlenike te da se željeni kadar rasporedi po tim funkcijama. Nakon velikog broja sati održanih sastanaka i savjetovanja pripremljena je i prezentirana organizacijska struktura, koja se, nakon upitnika ispunjenih od strane zaposlenika tuženika, detaljizirala te je u mjesecu svibnju 2022. izrađen prijedlog kompletne sistematizacije radnih mjesta i poslan tužitelju putem e-maila.

2.2. Tuženik ističe da tužitelj po prvi put u tužbi navodi da bi se radilo o potrebi izrade sistematizacije koja bi sadržavala organizacijsku shemu, opis radnog mjesta, uvjete (stručna sprema, stupanj obrazovanja, dodatna izobrazba, itd.) te vrednovanje radnog mjesta. Takvo što tužitelj od tuženika nije tražio. Ovi elementi se nikada nisu konkretno spominjali, već je tužitelj tražio da se sačini dokument prema kojem će tužitelj sistematizirati svoje poslovanje, budući da kod tužitelja nije postojala učinkovita organizacija poslova i radnih mjesta, kao niti jasan hijerarhijski ustroj. Tužitelj je pri tome inzistirao da se krene „od glave“ odnosno od upravljačkih funkcija za koje se tužitelj nije mogao odlučiti kako bi izgledale. Dakle, tužitelj je već u svibnju 2022. izvršio ono što je tužitelj od njega tražio. Uvjete radnog mjesta te vrednovanje radnog mjesta prvi put je spomenuo sam tuženik u dokumentu koji je poslao tužitelju 24. svibnja 2022., ostavivši ove rubrike praznima iz razloga što je smatrao da mu tužitelj najprije treba potvrditi predloženu organizaciju, nazive i opise radnog mjesta, a kad sve drugo bude definirano, unijeti u dokument i ove finalne detalje. Kako tužitelj nikada nije definirao prihvaća li dokument u poslanom obliku ili želi unijeti neke izmjene, tuženik nije mogao nastaviti s radom na tekstu.

2.3. Nakon što je tuženik primio prijedlog unutarnje organizacije i sistematizacije radnih mjesta od svibnja 2022., održan je sastanak sa zakonskim zastupnikom tužitelja na kojem sastanku je on izjavio kako prijedlog sistematizacije pokazuje savršeno poznavanje rada tužitelja te da je sačinjen kao da ga je radila osoba koja svaki dan kod tužitelja radi. Tužitelj, međutim, nikada nije dostavio niti jedan komentar tuženiku niti mu je ikada potvrdio da prihvaća u cijelosti poslani mu tekst kako bi tuženik mogao dovršiti dokument.

2.4. Nakon što je tužitelju u svibnju 2022. dostavljen tekst cjelokupne unutarnje organizacije i sistematizacije radnih mjesta, tuženik je nastavio održavati sastanke i savjetovati tužitelja. Radilo se o savjetovanju u pogledu raspodjele ovlasti i dužnosti upravljačkog kadra, a iz razloga što je tužitelj tuženiku iznio novu ideju, a to je da na u upravljačku strukturu uvede novu osobu, Miroslava Vitkovića, te da rukovodeće funkcije rasporedi drukčije od onoga kako se prije razgovaralo. Tuženik se prilagodio tužiteljevim željama i započeo savjetovanje u tom smjeru te održao niz sastanaka s gospodinom Miroslavom Vitkovićem, kao i članovima obitelji Tadić. Prema zaključcima donesenim na sastanku i usuglašeno s tužiteljem, tuženik je tužitelju dostavio novi Prijedlog funkcija uprave i rukovoditelja u rujnu 2022. na što se tužitelj morao očitovati, što nije nikada učinio. Krajem rujna je održan i grupni sastanak s odabranim radnicima. Radi se o radnicima koje je tužitelj odabrao da vrše rukovodeće funkcije kod tužitelja. Na sastanku su radnici izrazili negodovanje, odnosno nisu željeli preuzeti odgovornosti koje im je zakonski zastupnik tužitelja pokušavao nametnuti. Sastanak je zaključen na način da su se radnici obvezali pisano očitovati o predloženim funkcijama, no tužitelj tuženiku takva očitovanja nikada nije dostavio. Nakon toga je održano još nekoliko sastanaka na kojima je zakonski zastupnik tužitelja neprestano iznosio nove ideje i mijenjao mišljenja te tuženiku nikada ništa nije dostavio u pisanom obliku – niti komentar niti zahtjev niti prigovor. Tužitelj se potom tuženiku neko vrijeme uopće nije javljao da bi ga u siječnju 2024. kontaktirao s pritužbom da posao nije izvršen. Tuženik je ostao iznenađen time pa je tužitelju ponovno poslao e-mail sa zahtjevom za očitovanje na

organizacijsku strukturu predloženu u rujnu 2022. kako bi se prema istoj dovršio dokument sistematizacije radnih mjesta, no umjesto očitovanja, tuženik je pokrenuo ovaj postupak.

2.5. Tuženik naglašava da se komunikacija stranaka odvijala većinom usmenim putem, budući da se zakonski zastupnik tužitelja nije služio računalom; da je o raspodjeli upravljačkih funkcija ovisila organizacija cijelog poduzeća, a to budući da se, prema želji tužitelja, sistematizacija trebala skrojiti prvenstveno tako da odgovara konkretnim osobama koje je tužitelj planirao postaviti na najviše funkcije u društvu, a niti se tužitelj (tj. njegov zakonski zastupnik) mogao odlučiti koje bi to osobe bile niti su se osobe koje je on predlagao na određene funkcije pristajale i slagale s njegovim zamislima; da se tijekom sastanaka održanih s članovima obitelji Tadić poglavito raspravljalo o načinu raspodjele upravljačkih mjesta između istih, pri čemu je problem bio u međusobnim nesuglasticama u obitelji Tadić te neskladu u onome što su međusobno očekivali jedni od drugih; da je tužitelj neprestano mijenjao mišljenje u pogledu načina raspodjele upravljačkih funkcija; da tužitelj tuženiku nikada nije potvrdio da prihvaća poslane mu dokumente prijedloga organizacije niti prijedloga sistematizacije radnih mjesta niti mu dostavio komentare potrebne za dovršetak.

2.6. Tuženik je sa svoje strane uredno ispunjavao svoje obveze iz ugovornog odnosa koji je i dalje na snazi. Tužitelj je neprestano mijenjao naloge, kojima se tuženik uvijek prilagođavao. Sve što je tuženik radio naloženo je od ovdje tužitelja. Tuženik je održao veliki broj sastanaka i proveo savjetovanje tužitelja u broju sati višestruko većem od prvotno dogovorenog. Tuženik je održao sastanke sa zaposlenicima tužitelja koji su mu bili neophodni za izradu dokumenta (dijelom na lokaciji tužitelja, dijelom na lokaciji tuženika). Pri tome se ističe da je, sukladno cjeniku tužitelja u vrijeme ugovaranja, 1 sat poslovnog savjetovanja iznosi 400,00 kuna (53,09 EUR) bez PDV-a. Primjenom jednostavne matematike može zaključiti da je tuženik, već samo održavši više od 150 sati savjetovanja izvršio uslugu u vrijednosti koja je veća od onoga što mu je tužitelj platio. Tužitelj je održao radionice s članovima uprave na kojima se razrađivala podjela poslova, odgovornosti unutar odjela i slično. Dakle, iznos koji je tužitelj uplatio, a to prema dogovoru među strankama koji je nastao nakon ponude i njezina prihvata, u cijelosti je konzumiran radnjama poduzetim od strane tuženika. Osim toga, tuženik je sačinio i dokument sistematizacije s opisima poslova svih radnih mjesta kod tužitelja sačinjen u skladu s pravilima struke, a koji u manjem dijelu (vezano za uvjete radnog mjesta i vrednovanja radnih mjesta) nije dovršen isključivo zaslugom samog tužitelja, odnosno zbog toga što se tužitelj nije mogao odlučiti što želi. Osim toga, taj „nedovršeni“ dio dokumenta (uvjeti radnog mjesta i vrednovanje radnih mjesta) samoinicijativno je tuženik dodao u sistematizaciju, a s tužiteljem takvo što nije niti dogovarano. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i obrazložena dalje u nastavku presude te saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Mladena Tadića (iskaz na stranici 223-225 spisa), zastupnika po zakonu tuženika Nenada Antolovića (iskaz na stranici 226-227 spisa), svjedoka Darija Zorića (iskaz na stranici 243-245 spisa), svjedoka Dražena Kostelca (iskaz na stranici 252-256 spisa), svjedoka Tijane Sigel (iskaz na stranici 256-258 spisa) i svjedoka Miroslava Vitkovića (iskaz na stranici 262-263 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99.,

88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

3.1. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

3.2. Tužbenim zahtjevom tužitelj traži od tuženika povrat uplaćenih sredstava u iznosu od 8.693,34 EUR zbog neispunjenja ugovorne obveze sa zakonskom zateznom kamatom od 31. prosinca 2022. do isplate. Tužbeni zahtjev je osnovan.

4. Među strankama nije sporno da je tužitelj od tuženika naručio uslugu savjetovanja i izrade sistematizacije radnih mjesta, kao što nije sporno da je 3. rujna 2021. tuženik tužitelju dostavio ponudu broj 73/2021/DZ s cijenom izvršenja usluge od 65.500,00 kuna (ponuda na stranici 4-5 spisa). Nije sporno da je tužitelj tuženiku isplatio cijeli iznos po ponudi u iznosu od ukupno 65.500,00 kuna na način da je 15. listopada 2021. uplatio prvu ratu u iznosu od 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kuna); 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kuna) dana 15. studenog 2021.; 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kuna) dana 22. prosinca 2021.; 1.659,04 EUR (tj. 12.500,00 kuna) dana 6. svibnja 2022.; 2.057,20 EUR (tj. 15.500,00 kuna) dana 30. prosinca 2022. (potvrde o plaćanju na stranici 6-8 spisa). Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

5. Prije svega, sud je utvrdio da su stranke sukladno odredbi čl. 262. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) prihvatom tuženikove ponude od strane tužitelja i to tužiteljevom uplatom ugovorenog iznosa naknade temeljem ponude broj 73/2021/DZ u iznosu od 65.500,00 kuna 15. listopada 2021. sklopile ugovor o djelu iz odredbe čl. 590. ZOO-a. Sukladno odredbi čl. 590. ZOO-a ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

6. Sporno jest također je li tužitelj raskinuo predmetni ugovorni odnos. Tuženik je tijekom postupka tvrdio da je uredno ispunjavao svoje obveze iz ugovornog odnosa, koji je i dalje na snazi te da tužitelj tuženika nikada nije pozvao na ispunjenje ugovora, niti mu je davao ikakve rokove.

6.1. Izjava volje se može izraziti i konkludentnim radnjama (čl. 249 st. 1 ZOO-a) pa tako i izjava volje za raskidom ugovora (tako i Vs, Rev-1743/88 i VSRH Revd-4250/2023). Tužitelj je tuženiku 23. travnja 2024. nesporno poslao e-mail poruku u kojoj navodi da se tuženiku obraća radi neispunjenja preuzete obveze izrade sistematizacije sukladno ponudi broj 73/2021/DZ od 3. rujna 2021., koju je tužitelj prihvatio 15. listopada 2021. te ujedno traži od tuženika povrat uplaćenih sredstava (e-mail poruka na stranici 9 spisa). Opisanim radnjama po mišljenju ovog suda tužitelj je jasno dao do znanja tuženiku da daje izjavu o raskidu sklopljenog ugovora te da navedena e-mail poruka doista predstavlja izjavu o raskidu u smislu čl. 360 ZOO-a. Tužitelj i u podnesku od 4. ožujka 2025. navodi da je raskinuo poslovni odnos s tuženikom (stranica 218 spisa). No, svakako je tužitelj dao izjavu o raskidu podnošenjem ove tužbe pa je istekom primjerenog roka nakon podnošenja te tužbe ugovor raskinut po samom zakonu sukladno čl. 362. ZOO-a (tako i VSRH Rev-x 488/2017).

7. Nadalje, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZOO-a raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete. Prema odredbi stavka 2. istog članka, ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala.

7.1. Budući da je tijekom postupka utvrđeno da je tužitelj raskinuo predmetni ugovor, tužitelj ima pravo na povrat uplaćenog iznos od 8.693,34 EUR, no sporno

jest ima li tuženik pravo na naknadu za djelomično pruženu uslugu, kako tvrdi u ovom postupku. Dakle, potrebno je utvrditi je li tuženik pružio ugovorenu uslugu (izrada sistematizacije radnih mjesta) barem djelomično te ima li pravo na naknadu za pruženu uslugu u visini nesporno plaćenog utuženog iznosa od 8.693,34 EUR.

7.2. Uvidom u ponudu od 3. rujna 2021. (stranica 4-5 spisa) sud je utvrdio da se tuženik obvezao za tužitelja kao naručitelja izraditi novu sistematizaciju radnih mjesta, što uključuje: savjetovanje uprave društva, radionice za upravu društva, intervju sa 9 rukovoditelja društva, 4 radionice za rukovoditelje društva, intervju sa 50 djelatnika te izradu dokumenta sistematizacije radnih mjesta za cijenu od ukupno 65.500,00 kuna.

7.3. Radi utvrđenja sporne činjenice je li tuženik za tužitelja izradio ugovorenu sistematizaciju radnih mjesta, sud je izveo dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Mladena Tadića, zastupnika po zakonu tuženika Nenada Antolovića, svjedoka Darija Zorića, svjedoka Dražena Kostelca, svjedoka Tijane Sigel i svjedoka Miroslava Vitkovića.

7.4. Iskazi saslušanih osoba su potpuno suprotni, odnosno iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Mladena Tadića proizlazi da su stranke ugovorile predmetni posao 2021., a da tuženik nije napravio ništa odnosno da je u prvoj fazi nešto radio tj. snimao je postojeće stanje i razgovarao sa svim zaposlenicima tužitelja, ali da stručno nije napravio ništa, kao i da nije u svibnju 2022. tužitelju dostavio tekst cjelokupne unutarnje organizacije i sistematizacije radnih mjesta, kako to tvrdi tuženik. Iskazao je da je naknadno njihov zaposlenik Dražen Kostelac napravio sistematizaciju radnih mjesta.

7.5. Zastupnik po zakonu tuženika Nenad Antolović je iskazao da je na dužnost direktora stupio u studenom 2023. te da je o ovome problemu razgovarao sa prijašnjim direktorom Darijem Zorićem. Iskazao je da tužitelj nije iznio niti jedan pisani prigovor u odnosu na ono što je tuženik obrađivao. Tuženik je odradio nebrojene sate savjetovanja, radionica i ispunjavanja upitnika, razgovarao je sa svim radnicima tužitelja te je naveo da odrađeni sati prelaze vrijednost same ponude. Iskazao je da je tuženik izradio više verzija sistematizacije radnih mjesta koje su tuženiku poslane putem e-maila te se tužitelja molilo za povratnu informaciju kod dijela vezano za to tko kome odgovara i za to je tuženik od tužitelja sustavno dobivao oprečne informacije na način da bi postavio sina kao direktora, pa sebe, pa gospodina Vitkovića. Smatra da radna mjesta ne smiju biti obilježena imenom i prezimenom, ali je to tražio direktor tužitelja. Dalje je iskazao da je tuženik odradio sistematizaciju vezano za niža i srednja radna mjesta, a zapinjalo je sustavno oko viših i visokih radnih mjesta odnosno menadžmenta jer gospodin Tadić nikako nije mogao donijeti konačnu odluku. Iskazao je da je u veljači 2024. gospodinu Tadiću poslao zadnju verziju sistematizacije i organizacijske sheme sa molbom da se taj dio odobri, na što tuženik nikada nije odgovorio na tome je ostalo. Isto proizlazi i iz iskaza svjedoka Darija Zorića, koji je u sporno vrijeme bio direktor društva tuženika. Obavili su radionice i pripreme te su razgovarali sa tadašnjim vodstvom društva tužitelja. Obavili su intervju, odnosno razgovore s potencijalnim rukovoditeljima, pripremili su ankete odnosno upitnike vezane za postojeća radna mjesta. Iskazao je da je pružanje usluge tužitelju trajalo otprilike dvije godine. Sistematizaciju radnih mjesta izradili su sa dokumentacijom koju su dobili od tužitelja. Ono što je nedostajalo su zapravo informacije vezane za stručnu spremu postojećih zaposlenika, vozačke dozvole, radni staž, prethodno iskustvo, specijalizacije i stručni ispiti. Te podatke nisu dobili od tužitelja kroz sve te dvije godine jer je rečeno da će im te podatke dostaviti rukovoditelji koji će biti postavljeni novom sistematizacijom. Zadnja verzija

sistematizacije radnih mjesta je tužitelju dostavljena krajem 2023. Dogovor je bio da će je tužitelj dati komentar na tu zadnju verziju i dostaviti podatke koji nedostaju. Zadnji sastanak održan je početkom 2024. te je tuženik ponovio što je tužitelj još dužan dostaviti da bi se dokument završio, ne zna je li tužitelj na to odgovorio. Isto proizlazi iz iskaza svjedoka Tijane Sigel.

7.6. Iz iskaza svjedoka Dražena Kostelca sud je utvrdio da je izradio novu sistematizaciju radnih mjesta za tužitelja, s time da je bio savjetnik uprave društva tužitelja osam mjeseci u 2024. (što je vidljivo iz ugovora o radu na određeno vrijeme od 5. lipnja 2024., stranica 11-12 spisa). Iz iskaza svjedoka Miroslava Vitkovića, koji je kod tužitelja bio zaposlen od 6. rujna 2022. do travnja 2023., kao pomoćnik direktora za razvoj poslovanja sud je utvrdio da ga je direktor tužitelja upoznao s time da tuženik već duže vrijeme radi na sistematizaciji radnih mjesta. Nema saznanja o tome je li tuženik održavao radionice, sastavljao upitnike i održavao sastanke s djelatnicima tužitelja. Iskazao je da je odluke u društvu tužitelja 100% donosio vlasnik odnosno gospodin Mladen Tadić, operativno poslovanje vodio je njegov sin Alen Tadić. Drugi sin Antonio Tadić je radio logistiku, a kći je sjedila u uredu s g. Tadićem. Logika je bila ta da oni koji već rade u društvu tužitelja, a i članovi su obitelji, nastave raditi te ako se formira uprava da budu članovi uprave. Također je naveo da su svi postojeći komercijalisti bili jako kvalitetni ljudi te misli da je smisao bio da se zadrže ljudi koji su bili zaposleni kod tužitelja i uklope u sistematizaciju.

8. Na temelju iskaza saslušanih osoba sud je utvrdio da je tuženik odradio određeni broj sati savjetovanja i radionica, da je sastavio upitnike za tužiteljeve radnike te da je razgovarao s tužiteljevim radnicima, kao i da je izradio više verzija sistematizacije radnih mjesta (u svibnju 2022. te veljači 2024.), kao i da su nedostajale određene informacije za postojeće zaposlenike, koje podatke tužitelj po navodima tuženika nije dostavio. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Mladena Tadića i svjedoka Dražena Kostelca sud je utvrdio da je Dražen Kostelac u 2024. izradio sistematizaciju radnih mjesta za tužitelja jer to nije učinio tuženik. Iz navoda odgovora na tužbu sud također utvrđuje da tuženik nije u cijelosti izradio sistematizaciju radnih mjesta za tužitelja, no tuženik tvrdi da je za navedeno odgovoran tužitelj.

8.1. Dakle, na temelju izvedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio da tuženik ugovorenu uslugu u rujnu 2021. izrade sistematizacije radnih mjesta nije izvršio u cijelosti do podnošenja predmetne tužbe u kolovozu 2024., što je svakako više od razumnog vremena potrebnog za predmetnu vrstu posla. Tuženik je tužitelju u svibnju 2022. dostavio prijedlog organizacijske strukture (stranica 94-198 spisa), dok iz e-mail poruke tuženika tužitelju od 22. veljače 2024. proizlazi da će tuženik tužitelju poslati dva radna dokumenta na pregled i očitovanje te da će nakon toga čekati povratnu informaciju od tužitelja, a kako bi krenuli u izradu finalne dokumentacije (e-mail poruka na stranici 91 spisa).

8.2. Sud je utvrdio da je tuženik obavio određene predradnje, odnosno održao je više sastanaka i radionica s upravom i rukovoditeljima, sastavio je upitnike i intervjuirao zaposlenike. Navedeno proizlazi iz e-mail poruka na stranici 61-90 spisa iz kojih je vidljivo da tuženik tužitelju tijekom listopada i studenog 2021. šalje prijedloge termina pojedinačnih sastanaka. Međutim iz izvedenih dokaza sud nije mogao utvrditi broj sastanaka, niti broj radionica, a niti broj intervjua, kao što nije mogao utvrditi niti vrijednost tih predradnji koje je tuženik izveo, odnosno koliko je iznosio tuženikov trošak tih predradnji. Slijedom toga, sud ne može na nedvojben način utvrditi činjenice koje se odnose na to koje je točno usluge tuženik za tužitelja odradio, kao što ne može utvrditi broj sati koje je tuženik odradio za tužitelja. Tuženik

je u spis dostavio Cjenik komercijalnih usluga iz 2021. i 2022. (stranica 55-57 spisa), međutim sud nije na temelju izvedenog dokaznog postupka nije mogao utvrditi broj sati koje je tuženik odradio za tužitelja, a osim toga stranke nisu uslugu ugovorile po cjeniku, već u ukupnom iznosu navedenom u ponudi. Stranka koja tijekom postupka iznese neku činjenicu dužna je i predložiti izvođenje dokaza kojim bi se ta činjenica mogla dokazati sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može utvrditi odlučne činjenice, primijenit će pravilo o teretu dokazivanja (čl. 221a. ZPP-a). Slijedom navedenog, sud zaključuje da nema osnove za umanj enje iznosa kojeg tužitelj osnovano potražuje u smislu odredbe čl. 368. st. 2. ZOO-a.

9. Glede pozivanja tuženika na krivnju tužitelja zbog nedavanja potpunih informacija tijekom ugovornog odnosa, ističe se da se tuženik na navedeno ne može osnovano pozivati s obzirom da sama krivnja za raskid nije od utjecaja na obvezu vraćanja danog temeljem raskinutog ugovora. Krivnja bi bila relevantna za naknadu štete uslijed raskida ugovora, što međutim, tužitelj u ovom postupku ne zahtijeva.

9.1. Slijedom svega navedenog, sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev za povrat uplaćenog predujma u iznosu od 8.693,34 EUR, temeljem ugovora koji je raskinut, osnovan u cijelosti budući da tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno nije izradio sistematizaciju radnih mjesta za tužitelja. Stoga je sud prihvatio tužbeni zahtjev i donio odluku kao u t. I. izreke presude.

10. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 8.693,34 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 1.650,09 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 66,70 EUR i na presudu u iznosu od 133,39 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška zastupanja na pripremnom ročištu 17. prosinca 2024., koje je odgođeno prije početka raspravljanja u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 9/5 (tužitelj je neosnovano tražio nagradu u iznosu od 200,00 EUR), troška zastupanja na ročištima 2. travnja 2025., 3. lipnja 2025., 5. studenog 2025., 4. veljače 2026. i 17. ožujka 2026. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 1.000,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1 te troška sastava obrazloženih podnesaka od 4. ožujka 2025. i 2. rujna 2025. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 400,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1.

10.1. Tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 350,00 EUR je neosnovan (t. III. izreke presude). Sud tužitelju nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji predstavlja razliku između nagrade koju je tužitelj zatražio za pristup na ročište 17. prosinca 2024. i iznosa koji mu je sud za tu radnju priznao, kako je naprijed obrazloženo. Također sud nije tužitelju priznao zahtjev za nagradu za sastav podneska od 8. kolovoza 2024. budući da u privitku tog podneska dostavlja dokaz o plaćanju sudske pristojbe na tužbu, koju je bio dužan dostaviti uz tužbu, sve primjenom čl. 155. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir koji su troškovi zaista bili potrebni radi vođenja parnice.

Rijeka, 20. travnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30886-db9e0**

Kontrolni broj: **0ea22-b7805-69456**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.